

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתו צאת חובביא י"ג ניסן שנת ת"א שלוח לרבי ושב מנחתו בב"ד (שם אבנ"ר ראש"ם ד"ר)

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראיתא י"ד י"ח אייר שנת ת"א שלוח לרבי ושב מנחתו בב"ד (שם אבנ"ר ראש"ם ד"ר)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

נו אייר

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה על ידי הנעלים ברחל ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

סימן תכח – סדר קביעת המועדים וקריאת הפרשיות. ובו ח' סעיפים

- א. אלו הימים שאין קובעים בהם המועדים לא אד"ו ראש השנה ולא גא"ו יום הכיפורים ולא זכ"ד פורים ולא בד"ו פסח ולא גה"ז עצרת והושענא רבה לא ג' חנוכה ולא אג"ו צום אסתר ולא בד"ו צום תמוז ואב. לעולם ביום שיהיה פורים יהיה ל"ג לעומר וסימן פל"ג וביום שיהיה חנוכה יהיה עצרת:
- ב. אלו הימים שהוקבעו בהם ראשי חודשים ולא בזולתם ניסן אגה"ז אייר בגה"ז סיון אגד"ו תמוז אגה"ז אב בד"ו אלול אבד"ו תשרי בגה"ז מרחשון גד"א כסליו א"ב ג"ד ה"ו טבת אבגד"ו שבט בגדה"ז אדר זבד"ו (ובעיבור אדר הראשון בדה"ז ושני בדו"ז):
- ג. סימן לקביעת המועדים א"ת ב"ש ג"ר ד"ק ה"ץ ו"ף פירוש ביום ראשון של פסח יהיה לעולם תשעה באב וסימן על מצות ומרורים יאכלוהו ביום ב' בו שבועות וביום ג' בו ראש השנה ביום ד' בו קריאת התורה שהוא שמחת תורה ביום ה' בו צום כפור ביום ו' בו פורים שעבר:
- ד. לעולם קורין צו את אהרן קודם פסח בפשוטה ומצורע במעוברת חוץ מבה"ח מעוברת (וה"ש מעוברת) שקורין אחרי מות קודם הפסח ולעולם קורין פרשת במדבר סיני קודם עצרת ט' באב קודם ואתחנן אתם נצבים קודם ראש השנה ולכן כשראש השנה ביום ב"ג שיש שתי שבתות בין ראש השנה לסוכות צריכים לחלק נצבים וילך כדי שיקראו וילך בין ראש השנה לצום כפור והאזינו בין צום כפור לסוכות וסימן ב"ג המלך, פת וילך. אבל כשראש השנה ביום ה"ו אז אין בין ראש השנה לסוכות אלא שבת אחת שקורין בה האזינו אז וילך עם נצבים קודם ראש השנה וסימן לפשוטה פקדו ופסחו ולמעוברת סגרו ופסחו מנו ועצרו צומו וצלו קומו ותקעו:
- ה. פרשת האזינו מחלקים פרשיותיה כדרך שהיו מחלקין אותה במקדש שהיו קורין השירה פעם אחת לששת ימי השבוע וסימן הזיו"ו ל"ך האזינו לך האזינו זכור ירכיבהו וירא לו חכמו כי אשא אל שמים עד סוף השירה והשביעי קורא מסוף השירה עד סוף הפרשה. הגה: ודוק בשבת מחלקין הפרשיות אבל במנחה בשבת וב' וה' אין לחוש (מנכ"י פרק הקולא עומד):

- ו. קללות שבתורת כהנים אין מפסיקין בהם אלא אחד קורא כולם ומתחילין בפסוקים שלפניהם ומסיים בפסוקים שלאחריהם אבל קללות שבמשנה תורה יכולין להפסיק בהם ואף על פי כן נהגו שלא להפסיק בהם (וכן נהגו שלא לקרות אחד בשמו לעלות אלא קורין מי שירצה):
- ז. שמונה פסוקים אחרונים שבתורה אין מפסיקין בהם אלא יחיד קורא את כולם:
- ח. מ"ז בתמוז ואילך מפטירין ג' דפורענותא ז' דנחמתא תרתי דתיובתא ג' דפורענותא דברי ירמיהו שמעו דבר ה' חזון ישעיהו שבע דנחמתא נחמו ותאמר ציון עניה סוערה אנכי רני עקרה קומי אורי שוש אשיש וביום צום גדליה במנחה מפטירין דרשו ובשבת שבין ראש השנה ליום הכיפורים מפטירין לעולם שובה וכשראש השנה בב"ג שיש שבת בין יום הכיפורים לסוכות וקורין בו האזינו מפטירין בו וידבר דוד ויש אומרים שכשראש השנה בב"ג שוילך בין ראש השנה ליום הכיפורים מפטירין בו דרשו ובשבת שבין יום הכיפורים לסוכות שקורין האזינו מפטירין שובה. הגה: והמנהג כסברא הראשונה ובשאר שבתות השנה מפטירין מעין הפרשה (טור). וכשקורין שתי פרשיות מפטירין באחרונה (מנכ"י פרק נני העי) מלבד באחרי מות וקדושים דמפטירין הלא ככני כושיים שהיא הפטורת אחרי מות (מנהגים) ונוהגין להפטיר בחתונה שוש אשיש ואין דוחין מפניה שום ההפטורה הנזכרת כאן ולא של ד' פרשיות ולא של ראש חודש או מחר חודש או חנוכה או שירה (מנכ"י פרק נני העי והטור ומנהגים) אבל שאר הפטורות דוחין מפניה וכבר נתבאר לעיל סימן תכ"ה דאין מדלגין מנביא לנביא (וגם נתבאר שם סעיף ב' אם דוחין מפני של ראש חודש אחת מאלו הפטורות שנזכרות כאן):

הלכות פסח

סימן תכט – שאין נופליין על פניהם כל ניסן. ובו ב' סעיפים

- א. שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום. הגה: ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח וכל מי שדר בעיר י"ב חודש צריך ליתן לזה (אור זרוע):

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות ללבות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצנים צדיקים.